

PRESSMEDDELANDE nr 178/22

Luxemburg den 8 november 2022

Domstolens dom i de förenade målen C-885/19 P | Fiat Chrysler Finance Europe / kommissionen och C-898/19 P | Irland/ kommissionen

"Tax rulings": Domstolen slår fast att tribunalen felaktigt fastställde kommissionens val av referensram för tillämpning av armlängdsprincipen på anknutna bolag i Luxemburg, utan att beakta de särskilda bestämmelser genom vilka denna princip genomförs i medlemsstaten

Domstolen ogiltigförklarar således det omtvistade beslutet av kommissionen genom att slå fast att dess analys av referenssystemet, och i förlängningen, huruvida FFT getts en selektiv fördel, är felaktig

Den 3 september 2012 antog den luxemburgska skattemyndigheten ett förhandsbesked i skattefrågor (*tax ruling*) till förmån för Fiat Chrysler Finance Europe (nedan kallat FFT), ett företag i Fiatkoncernen som tillhandahöll kassaflödes- och finansieringstjänster åt de bolag i koncernen som var etablerade i Europa. Det aktuella förhandsbeskedet godkände en metod för att fastställa FFT:s ersättning för dessa tjänster, vilket gjorde det möjligt för bolaget att årligen fastställa sin beskattningsbara vinst med avseende på bolagsskatt i Luxemburg.

Genom beslut av den 21 oktober 2015 fann kommissionen att detta förhandsbesked utgjorde statligt stöd som var oförenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107 FEUF. Den konstaterade vidare att Luxemburg inte anmält det aktuella förslaget till förhandsbesked till kommissionen och inte iakttagit skyldigheten att avbryta stödåtgärden, i strid med artikel 108.3 FEUF. Kommissionen förelade Luxemburg att från FFT återkräva det stöd som var olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

Luxemburg och FFT väckte var och en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut vid Europeiska unionens tribunal. Genom dom av den 24 september 2019 ogillade tribunalen den talan som väckts av Luxemburg respektive FFT, om ogiltigförklaring av kommissionens beslut, och fastställde giltigheten av nämnda beslut¹. Genom respektive överklagande har FFT (C-885/19 P) och Irland (C-898/19 P) yrkat att nämnda dom ska upphävas.

Genom dagens dom upphäver domstolen den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 24 september 2019, i målet Luxemburg och Fiat Chrysler Finance Europe/kommissionen (förenade målen T-755/15 och T-759/15), samt ogiltigförklarar kommissionens beslut av den 21 oktober 2015 om det statliga stöd som Luxemburg har genomfört till förmån för FFT.

Domstolen erinrar inledningsvis om att medlemsstaternas åtgärder på områden där det inte har skett någon harmonisering av unionsrätten inte är undantagna från tillämpningsområdet för EUF-fördragets bestämmelser om kontroll av statligt stöd. Vidare anger domstolen att **fyra villkor** ska vara uppfyllda för att en nationell åtgärd ska

¹ Se [PM 118/19](#).

kvalificeras som "statligt stöd". För det första ska det röra sig om en statlig åtgärd eller en åtgärd som vidtas med hjälp av statliga medel. För det andra ska denna åtgärd kunna påverka handeln mellan medlemsstaterna. För det tredje ska åtgärden ge mottagaren en selektiv fördel. För det fjärde ska åtgärden snedvrída eller hota att snedvrída konkurrensen.

Vid bedömningen av skatteåtgärder, från ett unionsrättsligt perspektiv vad gäller statligt stöd, innefattar prövningen av huruvida en nationell skatteåtgärd ska kvalificeras som en **selektiv fördel** för det första att ange referenssystemet, det vill säga det "normala" skattesystemet i den berörda medlemsstaten, och för det andra att visa att åtgärden avviker från detta referenssystem genom att behandla ekonomiska aktörer, som i faktiskt och rättsligt hänseende befinner sig i jämförbara situationer med hänsyn till målsättningen med detta skattesystem, olika, om denna skillnad i behandling är inte är motiverad till följd av arten av eller systematiken i det system som åtgärderna ingår i. För att bedöma om en skatteåtgärd är selektiv är det således viktigt att det **skattesystem som gäller i allmänhet eller det referenssystem som är tillämpligt** i den berörda medlemsstaten är **angivet på ett korrekt sätt i kommissionens beslut** och prövas av den domstol som har att pröva en invändning avseende det sätt på vilket detta system är angivet och bestämt.

Domstolen slår härvidlag fast att utanför de områden där unionens skattelagstiftning är föremål för harmonisering, är det den berörda medlemsstaten som, vid utövandet av sina egna befogenheter på området för direkt beskattning och med hänsyn till sin fiskala autonomi, bestämmer de grundläggande kännetecknen för skatten. Härav följer att **endast den nationella rätt som är tillämplig i den berörda medlemsstaten** ska beaktas vid angivandet av referenssystemet i fråga om direkt beskattning, eftersom angivandet av detta system i sig är en nödvändig förutsättning för att bedöma inte bara huruvida det föreligger en fördel, utan även huruvida den är selektiv.

Enligt domstolen gjorde tribunalen sig skyldig till **felaktig rättstillämpning** vid tillämpningen av artikel 107.1 FEUF genom att underlåta att beakta det krav som följer av rättspraxis, enligt vilken det ankommer på kommissionen att, efter en objektiv bedömning av innehållet i, sambandet med och de konkreta verkningarna av de bestämmelser som är tillämpliga enligt denna stats nationella rätt, göra en jämförelse med det skattesystem som normalt tillämpas i den berörda medlemsstaten för att avgöra huruvida en skatteåtgärd har gett ett företag en selektiv fördel. Det var nämligen fel av tribunalen att godkänna kommissionens tillvägagångssätt, vilket – till följd av att institutionen begränsat sig till att identifiera det abstrakta uttrycket för denna princip inom ramen för den målsättning som eftersträvas med det system för bolagsbeskattning som gäller i allmänhet i Luxemburg – innebär att det tillämpas en armlängdsprincip som skiljer sig från den armlängdsprincip som definieras i luxemburgsk rätt. Det var vidare fel av tribunalen att granska det aktuella förhandsbeskedet utan att beakta det sätt på vilket denna princip konkret har införlivats med denna rätt, särskilt vad gäller anknutna bolag.

Genom att godta att kommissionen får åberopa bestämmelser **som inte ingick i luxemburgsk rätt**, trots att den erinrat om att denna institution, i detta skede av utvecklingen av unionsrätten, inte hade befogenhet att självständigt definiera den så kallade normala beskattningen av ett anslutet bolag utan hänsyn till nationella skattebestämmelser, **åsidosatte** tribunalen **EUF-fördragets bestämmelser om Europeiska unionens antagande av bestämmelser om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om direkt beskattning**.

Domstolen konstaterar att de skäl i den överklagade domen som rör prövningen av kommissionens förstahandsresonemang, enligt vilket det aktuella förhandsbeskedet avvek från det system för bolagsbeskattning som gäller i allmänhet i Luxemburg, grundar sig på en felaktig rättstillämpning genom att **tribunalen godkänt kommissionens förstahandstillvägagångssätt**. Denna felaktiga rättstillämpning bestod i huvudsak i att inte beakta armlängdsprincipen, såsom den föreskrivs i artikel 164.3 i den luxemburgska inkomstskattelagen och preciseras i cirkulär nr 164/2 om samma lag, vid fastställandet av referenssystemet inom ramen för den granskning som genomförs enligt artikel 107.1 FEUF, för att fastställa om det aktuella förhandsbeslutet ger det bolag som det är riktat till en selektiv fördel.

Mot denna bakgrund upphäver domstolen den överklagade domen och finner att saken är färdig för avgörande och ogiltigförklarar det omtvistade beslutet, eftersom kommissionens fel vid fastställandet av de regler som faktiskt är

tillämpliga enligt relevant nationell rätt och, följaktligen, vid fastställandet av den så kallade "normala" beskattningen, mot bakgrund av vilken det aktuella förhandsbeskedet skulle bedömas, med nödvändighet medför att hela resonemanget om förekomsten av en selektiv fördel blir ogiltigt. Ogiltigförklaringen av det omtvistade beslutet påverkas inte av att kommissionen i beslutet även har angett ett andrahandsresonemang, grundat på artikel 164.3 i den luxemburgska inkomstskattelagen och cirkulär nr 164/2 om samma lag. Domstolen slår nämligen fast att detta resonemang endast hänvisar till kommissionens förstahandsanalys avseende den korrekta tillämpningen av referenssystemet, eftersom detta endast skenbart förefaller korrigerat det fel som den begick vid angivandet av det referenssystem som borde ha legat till grund för dess bedömning att det förelåg en selektiv fördel.

UPPLYSNING: En dom eller ett beslut som meddelats av tribunalen kan överklagas till domstolen. Ett överklagande är begränsat till rättsfrågor och hindrar i regel inte att tribunalens avgörande verkställs. Om överklagandet kan tas upp till prövning och är välgrundat, upphäver domstolen tribunalens avgörande. Domstolen kan slutligt avgöra målet om det är färdigt för avgörande. Om så inte är fallet återförvisar domstolen målet till tribunalen, som är bunden av det avgörande som domstolen meddelat med anledning av överklagandet.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ (+352 4303 3127)

Bilder från uppläsningen av domen finns tillgängliga på "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106

Håll dig uppdaterad!

